

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetési árak: Egész évre . . . . . 4 frt. Fél évre . . . . . 2 frt. Negyed évre . . . . . 1 frt.	HIRDETÉSI ÁRAK: A három hasábra terjedő petitsorért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítottak. Bélyegdíj minden egyes beíratástól 30 kr.	Megjelen e lap hetenkint vasárnap egy iven. A „Nyiltér“ben a háromhasábos petitsor írtatási díja 15 kr. o. é.

Tudósítás.

Szentés város képviselő testületének folyó mártius hó 4-én és 5-én megtartott közgyűléséről.

A szép számmal egybegyűlt képviselők előtt először is a legközelebb lefolyt ujonczozásról szóló jelentés olvastatott fel. — A szentési sorozó járásra kivette volt, 1875. évre 96 ujoncz a sorhadhoz, 9 a póttartalékhoz; — az időközben elbocsájtottak helyett állítandó volt 2 ujoncz a sorhadhoz, 6 a póttartalékhoz, és így összesen követeltetett 99 ujoncz a sorhad, 15 a póttartalék részére.

A mennyiben önkényesen 16 egyén állott volt be, besorozandó volt 82 ember a sorhadhoz s besoroztatván az 1-ső korosztályból (mely 353 ifjúból állott) 71. — a II-ik korosztályból mely 210 ifjúból állott 11. — A póttartalék részére a II-ik korosztályból besoroztatott 7. a III-ik korosztályból 8. — A honvédséghez besoroztatott 29 ember — Mind a három korosztályban fel volt hiva 704 ember s összesen besoroztatott 126. — Mint család fentartó f-let mentve az 1-ső korosztályból 14, a II-ik korosztályból 19 a III-ik korosztályból 9. — összesen 42 egyén (Mint értesültünk, mind a sorhad, mind a honvédelmi bizottság örömet és meglelégedését nyilvánítá a felett, hogy az ujonczozás a meglepő ügyes rendezés folytán pontos rendben mehetett véghez, s hogy a katonai nyilvántartás is városunkban a lehető legjobb rendben van. — Hála Istennek! beh sok kellemetlenség volt már miatta. Az érdem itt az alig irnokai fizetéssel el látott alkaptányé, ki miután reá a munkából elég, az elismerés dicséretből kevés jut, vigasztalhatja magát azon régi verssel: „Sic vos non vobis etc.“)

Az előbbi jelentés tudomásul vétetvén, u-

ból kísértetni kezdett a tehénlegeltetési ügy, mely — mint olvasóink emlékezni fognak — mult évben vagy 4 közgyűlés minden idejét igénybe vette. A tavali határozat szerint ugyan is a legeltetendő tehének bejelentésének, a díj lefizetésének határideje folyó évi april végéig lett kiterjesztve; — most újból javaslatba hozatott, hogy e határidő megrövidíttessék, hogy így, a főlöleg maradó földterület mielőbb haszonbérbe adathassék. — Rövid vitakozás után, a közgy. megmaradt régiebb határozatánál, mind az által annyiban módosítá azt, hogy a ki tehénjárást váltani akar ezen szándokot mártius hó végéig bejelenteni és 5 forintot — mintegy foglalóké — lefizetni tartozzék. Az azontal járó 12 frt. a legeltetés megkezdése előtti napig lesz befizetendő.

Az országutak mellett ültetett fák őrzésével megbízott csőszök elbocsájtattak; azon meggyőződésben lévén a közgy., hogy népiünk a faültetés fontosságáról s hasznáról meggyőződve levén, a fák megsértéséről úgy is ovakodik; — egyébiránt az e részben kihágók 10 forint bírsággal fognak fenytetni; a tettes feljelentője pedig a közpénztárból 5 frttal jutalmaztatni.

A sóházi tiszték kérelmére — tekintve, hogy a sóház és raktár teljesen fából épült, s így tűzrendőri szempontból is kívánatos, tekintve, hogy a sóháznál vidékről jött vásárlók is gyakran összesereglenek — elrendelte a közgyűlés, hogy a sóraktár előtti téren egy közkút építtessék.

Tárgyaltatott a városi iskolaszék végzése, melyben tudatja a közgyűléssel, hogy R. inholz tanár ur elhalálozván, a megüresült tanári szék ideiglenesen betöltetett; a mért is a helyettesített tanár részére fél éves járandóság utalványozandó a városi pénztárból. A közgyűlés tudja ugyan, hogy a népiskolai törvény rendelete sze-

rint a boldogult tanár fél évi fizetése az özvegynek kiszolgáltatandó, s így a helyettesített tanár fizetésével a polgári iskola kiadásai pótolandók; mind az által az iskolaszék végzését visszaadati rendeli; elvárván, hogy az iskolaszék, mint a közgyűlés kebeléből választott kisebb hatóság, ne végzész, hanem indokolt s kellő formába öntött előterjesztésben adja elő óhajait, s azok indokait.

A ref. egyháznak a Kurczaparton létező üres telke, s Gerecz János háza között fennhagyott, de közhasználatban nem lévő 8 öles ut, ugyan csak a ref. egyháznak, azon okon, mert ott az iskolások taníttatására rendelt faiskolát szándékozik alakítani, mondott czélra díjtalanul által engedtetik; egyébiránt fönntartja a közgyűlés azon jogot, ha netalán jövendőben ezen utra a városnak szüksége leend, azt visszafoglalhassa.

Felolvasatott Csongrádmegye végzése, melyben ujra felszólítatik a képviselő-testület, hogy a városunkbeli inségesek által igénybe veendő negyedfél ezer forintnyi állami inséges kölcsönért vállalja el a jótállást, már most, miután a megye a minsterium irányában a jótállást elvállalta.

A képviselők 35 szavazattal 30 ellenében elvállalták. (Mult alkalommal ugyan menthették magukat a nemmel szavazók a megyei képviselők által mutatott példával; — de mivel mentik magukat most, miután a megyei képviselők nemes és szép példát mutattak nekik?)

A jövedelmi adó kivető bizottságba városi közönségünk képviselésére Fekete Ferenc és Tasnádi János urak választattak meg, póttagokul Pataki Imre s Táncoz Sándor urak.

T Á R C S A.

Színházi kaland.

(Lacroix beszélye.)

(Folytatás.)

A zaj, mely e perczen keletkezett, a durva tréfák, melyeken a karzatok közönsége mulatott, az izmos öklök, melyek a padokon dörögtek, mind Victoria szavainak igaz volta mellett tanuskodtak.

„Ez a közönség“ — szólta a fiatal férfiú — „csak ugyan nevetlenebb a vad állatoknál, melyeknek látogatására jött; — ha már úgy is nem viseltetném el lenszenyvel a színészet iránt, ez a láрма és zaj egy maga képes volna elidegeníteni a színházról, melynek látogatására csak is azon boldogító remény csábit, hogy ön kedves társaságát élvezhetem“

„Mindezek daczára, még is kénytelen leend legyőzni ellenszenyvet, mert én szenvedélyesen szeretem a színműveket, s reményem, hogy ön mint jó férj teljesíteni fogja leendő nejeének óhajait.“

Alfréd szótalanul meghajtá magát.

„Nem ösmerek kedvesebb időtöltést“ — folytató a hölgy — „mint itt várakozással telin ülni a függöny előtt, s ábrándozni a csodálatos alakok, kalandos események felett, melyekkel a költők láng elméje megajándékoz bennünket s eszményibb világba ragad.“

„Azon lesznek, kedves Victoriám!“ — szólta nyájasan a férfiú — „hogy apróbb szeszélyeit — s mely nő ne birna ilyenekkel? — parancsait, sőt szemeinek intéseit is megfigyeljem s beteljesítem; kegyed megtanítand, hogy a mit most gyűlölk, idővel megszeressem.“

„Például Bertrandot!“ — szólta enyelegve a nő — s békítőleg ragadá meg a férfiú reszkető kezét.

Ez gyorsan visszarántá kezét, homlokára sötét boru ült, egész testében remegni kezdett.

„Victoria!“ — szólta dühfajtotta csendes hangon — „szerelmünkre kérem, ne említse többé e nevet! — Ezen ember halálos ellenségem, ki legdrágább kincsemet elrabolni törekszik, s céljának elérésére a legaljasabb eszközöket használja. A nyomorult! a szemtelen! minden szó hazugsággá változik ajkain! Megunta a színpadok között folytatott szerelmeskedéseit, s most önre vetette szeméit a kéjencz, ön szívet igyekszik meghódítani. Igen! tudja meg imádott Victoriám! én gyűlölöm. őt, és ezen kezekkel itt meg fogom fojtani.“

„Az ég szerelméért! mérsékelje magát!“ — vágott szavába a megriadt nő — „fontolja meg, hogy ezer meg ezer szem függesztve reánk, s hogy e harmadrendű színház közönsége nem ösmer kiméletet, nem tudja mi a gyengédség!“

E szavai után a páholy háttérébe vezeté a dühöngőt, hol egy székre ülni kényteté.

Alfréd eszmélni kezdett, mintha csak nehéz álomból serkent volna fel, — megfogta a gondos barátnő puha kezét, gyengéden emelé azokat lázas ajkaihoz s esdeklő hangon szólott:

„Bocsásson meg drága Victoriám! érzem, hogy vétkes vagyok, helyre, körülményekre nem ügyelve, elragadtatni hagytam magam szenvedélyeim által, de a gondolat, hogy önt, kit mindenek felett szeretek, leírhatatlan kinnal tölti el keblemet; inkább meghalok, hogysen önt elveszítem.“

Átkarolta a nőt, mintha már rablók ellen akarná védeni; a szép hölgy zavarodottan körütekintett, azonban a nézőtér közönsége közt sokkal nagyobb volt a zaj, hogysen bárki is reájok ügyelt volna, fehér kezét Alfréd forró homlokára tevé s hízogó hangon suttagá:

„Nyugodjék meg kedvesem! ne gyötörje magát ily valótlan s hiu gondolatokkal; — ön meg van győződve szerelmemről, hűségemről, s én esküszöm önnek, hogy Bertrand törekvései, Bertrand szavai soha sem fognak eltántoritani.“

„Bertrand! és ujra Bertrand! miért kell e nevet ez anygali ajkáról hallanom! — meg kell örülnöm! — miért is nem fojtottam meg őt, midőn a sors kezembe adta életét;“ — mormogá Alfréd fogai között, majd félbe szakítá beszédét mintegy megrémülve, hogy elárulta azt, mit titkolnia kellene.

De a szép özvegy éles elméje észrevette, hogy valamit elhallgatott.

„Alfréd!“ — szólta pirongatólag — „tudom, mit rejteget keblében, mit titkol előttem; — önnek párbaja volt unokabátyammal, nemde? — ön hivta ki őt! — még is borzasztó! — nem gondolta meg, hogy azon család tagja ő, melyhez ön kedvese tartozik?“

„Oh! ezt nem feledtem el!“ — viszonzá Alfréd — „ha nem emlékeztem volna meg a családi kötelekekről, golyóm kitörtülte volna nevé az élők sorából; — élete kezében volt, miért is haboztam megsemmisíteni azt, midőn bántalmakat kell szenvednem, melyeket csak vér egyenlíthet ki; — lássa ő még is él! — Midőn az ő golyója fülem mellett röptül el, midőn biztos kézzel czélba vettem őt, . . . ekkor önre gondoltam drága Victoriám! . . . egy galyat löttem le a mögöttem álló fáról, megfordultam s eltávoztam; — adhattam volna-e szerelmem fényesebb bizonyítékát?“ — végzé be elérzékenyülve. —

„Oh! én Alfrédem!“ — suttagá a hölgy s a fiatal férfiú dobogó keblére borult.

A páholy ajtaján kopogtattak; — ez eszméletre téríté a szerelmeskedőket. Alfréd felugrott s az ablak-

1874. évi XXXIII. törvényozók
az országgyűlési képviselők választásáról.
az 1848. V. törvényozók és az országgyűlési törvényozók módosításáról és kiigazításáról.
(Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1874. nov. 30-án.)
(Folytatás.)

48. §. A felszólalások és észrevételek felett a központi választmány a névjegyzék első összeállításánál az első ílést követő 20 nap alatt annak évenkénti kiigazítása alkalmával pedig minden évi szeptember 1-től 20-ig köteles határozni.

A felszólalások és észrevételek felett hozott határozat mindég indokolandó.

Az első ülésre szóló meghívóban kiteendő a sorrend, melyben az egyes választó kerületek s az azokhoz tartozó községek névjegyzékét át fognak vizsgáltatni.

Ezen sorrend az ülést megelőző napon nyilvános helyen is kifüggesztendő.

49. §. A központi választmányának a felszólalásokra vonatkozó határozatai a választók első összeírása alkalmával 10 napon át, — a névjegyzék évenkénti kiigazítása alkalmával minden évi szeptember 20-ától sept. 30-ig közszemlére kiteendők.

Mindazon határozat:

a) melylyel valamely felszólalás elutasított, vagy

b) valamely név kitörlése, elrendeltetett, vagy

c) a mely oly felszólalás felett hozott melyre észrevétel adatott be, annak kézbesítendő, kinek választói jogára a határozat vonatkozik.

50. §. Azok, kiknek felszólalása vagy észrevétele felett a központi választmány határozatot hozott, annak közszemlére történt kitételét követő 10 nap alatt, — azok pedig, kiknek a 49. §-ban elősorolt határozatok kézbesítettek, a kézbesítéstől számított 10 nap alatt a királyi curiához intézett felebbzésüket a központi választmány elnökéhez benyújtják. A felebbzés írásban nyújtandó be, s ahhoz új bizonyítékok is mellékelhetők.

A központi választmány a felebbzésre és bizonyítékokra megteheti észrevételeit, és a felebbzést azok kíséretében terjeszti fel a királyi curiához.

51. §. A királyi curia a felebbzések felett egy vagy több, 5 tagú tanácsban határoz.

Ezen tanácsok elnökei: a semmitűzők elnöke, a legfőbb ítélőszék elnöke, esetleg a semmitűzők alelnöke, és kinevezetűzők sorrendje szerint a legfőbb ítélőszék elnökei.

A curia minden év január havában teljes ülésében titkos szavazással választja meg a tanácsosok többi tagjait.

Szükség esetén ily tanácsok az év folyamán is alakíthatók.

Ezen tanácsok nyilvános ülésben minden újabb vizsgálat mellőzésével határoznak.

A curiának a teendőik körüli ügyrendét az igazságügyminiszter állapítja meg.

52. §. A curia határozatai alapján a központi választmány a választók névjegyzékét kiigazítja, s azt a belügyminiszter által megszabott minta szerint véglegesen összeállítja.

Ezen névjegyzék egy hiteles példánya a belügyminiszterhez felterjesztendő; minden választókerület névjegyzéke pedig ezen kerület minden városának, nagy községének és körjegyzőségének legalább egy példányban megküldendő.

53. §. A névjegyzék évenkénti kiigazítása alkalmával a központi választmány akként köteles eljárni, hogy az ideiglenes névjegyzék legkésőbb július hó 5-én a 43. §. értelmében közszemlére kitéthessék.

A névjegyzék iránti kiigazítása kérvények minden évben július hó 5-től 15-ig adhatók be, az ezekre tett észrevételek pedig július 16-tól 25-ig fogadhatók el.

(Folytatás következik.)

Ajándék könyvek és iskolai könyvtárak

A helybeli ref. népiskolák első fél évi vizsgálati közeledtével czélszerűnek látom az egyház által ilyenkor kiosztatni szokott ajándék könyvekre nézve, nézetemet itt a nyilvánosság terén előadni. Szerintem ezen könyvkiosztások, úgy mint azok eddig gyakorlatban voltak, épen nem helyesíthetők. Nem pedig azért, mert a legjobb akarat mellett sem lehet igazságosan elosztani; legalább nem úgy, hogy a cselekvény minden szüle előtt igazságosan lássék.

Ugyan is, ha a sor szerinti elsőnek adunk ajándék könyvet, az utánnak következő olyan gyermekek szülei nincsenek megelégedve, kik gyermekeik szorgalmas iskolázatására különös gondot fordítottak, s ennek következtében azok semmit vagy igen keveset mulasztottak. Ha ezeknek, tehát a legszorgalmasabb feljáróknak adunk könyvet, — mint én egyidőben gyakoroltam — bár azok nincsenek is az első közt, sőt talán utolsók; akkor meg az elsőbbek, bár több abszentiát mutatnak, közti nincs megelégedés, zúgolódván a hátrább ülőknek az elsőbbek feletti előnyök miatt; s talán tetleg is éreztetik ellenszenvöket amazokkal; mert a gyermekek nagy „zsarnokok“ egymás közt.

Van szüle továbbá, ki társadalmi állása, hivatala s tekintélye alapján követeli meg gyermeke kinttatását; bár az, sem az első, sem a legkevesebb mulasztók közt nincs. Ily elégedetlenség kikérülése tekintetéből nekem az egyház által szorgalmi díjal osztandó könyvekre nézve az a véleményem, hogy azok ne az egyes tanulók tulajdonává legyenek, hanem az egész osztályé. Tudniük minden osztályban legyen egy iskolai könyvtár, ezen iskolai könyvtár gyarapítására fordítassanak mindig az egyház által ajándékba adott könyvek.

De hát hogyan is jöhet létre a könyvtár alap, melynek gyarapítására véleményezem fordítatni a vizsgálati ajándék könyveket?

Erre nézve feleletül tényekre hivatkozhatom. A felsőpárti belső fiú- és leány iskolák tanítóit a múlt évben a gyermekek által összehordott — s egyelőre — hogy a cél hamarabb elérjék — magok a tanítók által sajátjukból adott összegekkel megrendelték a Dolinay Gyula által Pesten kiadott életre való, ügyes és avatott kezek által szerkesztett s ennél fogva minden gyermekes szülének pártfogásába jó lélekkel ajánlható „Hasznos Mulattató“ című folyóiratot, egy évre 6 forintért; mely 32 füzetet tartalmaz;

s ehez, a magok könyvtárából adván 2—3 darabot, így jött létre ezen iskolákban egy-egy népiszkolai könyvtár alap, melynek közhasználatára már a múlt nyár óta gyakorlatba is vétetett. S alólított oly szándékban van, hogy ha Isten életének kedvezend, és a nyári termés jól mutatkozand, iskoláisi gyöngye megadóztatását ismét foganatba veendi, s nevezett folyóirat ez évi folyamát megfogja rendelni. Jelenleg az általános szükség érzete tiltja azt tennie. Ily kezdeményezést, ha minden tanító tenne, s az ezen uton nyert szerény alaphoz todatnának még az évenkénti két vizsgálati alkalmával kiosztandó ajándék könyvek, melyek száma egy-egy osztály részére két ízben 15—20 darabot szokott tenni: négy—öt év alatt elérhetők azt, hogy minden iskolánkban lenne egy tekintélyes iskolai könyvtár, melyből a gyermekek kétszer egy héten vihetnének a maguk és szülőiket gyönyörködtető hasznos olvasmányokat.

Ennek kiszámíthatlan nagy haszna lenne az iskola és szülei ház közti kapcsolatok szilárdítására nézve. Há látná a szülő a gyermek által haza vitt s érdekekkel olvasott kis könyvet, maga is kedvet kapna annak elolvasására; s buzdítaná tovább fiát, hogy másikat is hozzon. Mert szeret a köznépp olvasni, ha azt olcsón vagy ingyen kapja. S ha történetesen az olvasmányokban egy, a közrendű szülő előtt homályos hely vagy szó fordulna elő, s azt a gyermek az iskolában hallottak után megtudná magyarázni; vagy ha nem tudná, kérdést intézne tanítójához az iránt, s a nyert felvilágosítást közölné szülővel: ki tagadhatná, hogy a szülő figyelme ez által az iskola felé fordul s az iránt és tanítója iránt jó véleménynyel kezd lenni. Hejh! pedig ez a szülői jó vélemény a tanítóról és iskoláról roppant nagy hatása a tanítás sikerére nézve. Mert a tapasztalat szomorúan bizonyítja, hogy az oly gyermek, ki szülőitől az iskolára s tanítóra nem jó véleményű megrovásokat, kifakadásokat hall, egész osztályt el ront; következőleg a tanítás sikerét akadályozza.

Az ajándék könyveknek, mondottam szerű kezelése, meg a tanító urak részéről a könyvtár alap szerzése és gyarapítására nézve, leendő érdekeltség által egy népkönyvtárnak is alapját vetnek meg, elle működne a nép erkölcsét, érzését, izlését rontó ponyvairodalomnak, melynek termékeit oly igen szereti venni a köznépp.

Az ajándék könyveknek ily rendeltése mellett eltörpül a szokásban volt egy gyermeknek adott egy könyv becsé; mely csak pillanatnyi lehetett, s mely által csak a szülő hiúságának adatott táp, a gyermekben pedig az felébresztetett. — Pedig nem azon kell lennünk, hogy a hiúság gyermekét a „nagyraagyast“ neveljük, hanem azon, hogy a gyermekben és népben az olvasási és tanulási vágyat felkeltvén, ez által egy értelmes és felvilágosult népet teremtsünk.

De, hogy az ajándék könyvek az ajánlatba hozott módon is gyermekekre és közrendű szülőre nézve vonzó, érdekes s tanulságosak legyenek, azok megválasztása is gyakorlati szakértelemmel követel. Azért bátor vagyok ajánlatba hozni, hogy a hozatandó ajándék könyvekre nézve mindig a tanítótestület véleménye kéretnék ki. Tudom nagyot mondtam ezzel; de „a ki akarja a célt, akarnia kell az eszközöket is.“

Ezek lennének a ref. egyház által adatni szokott vizsgálati ajándék könyvekre s a vele összekapcsolt népiszkolai könyvtárra nézve, melyeket a tek. szerkesztő ur, a presbyter, valamint a tárgynál szinto érdekelte tanító urak becses figyelmébe ajánlani bátor vagyok.

Pap László, ref. tanító.

nál — melyről elég gondtalanul, a függöny félre vouva volt — az orvos gyűlölt arcát látá, ki gúnyos mosolylyal szemléte a jelenetet.

Alfréd akaratlanul is felsikoltott, midőn halálos ellenségét észrevette, s oly zavarba jött, hogy a hivatal vendégnek ajtót nyitni feledett.

Az orvos kis vártatva belépett, nem köszönt, hanem nevetve szólott:

„Csak turbékoljatok gerlek! ne zavartassatok magokat általam, csak azért jöttem, hogy egy váratlan esemény felől értesítem Victoriát, mely megfosztja őt rég ohajtott élvezetétől. — Az állatszeliiditő ma nem fogjátok bámulhatni. Előadás előtt még egyszer megakarta próbálni azon hirhedt mutatványt, midőn egy hyenát nyakába véve a meglapult nő-oroszlán hátrára lép; — a királyi fenevad, épen rossz kedvében lehetett s nagyot harapott az ujkor Dánielének lábászárán. Most tehát szünnapokat kénytelen engedélyezni tanonczainak. — Megvizsgáltam a vakmerő sebét, s úgy látom, jó hosszú ideig nem fogja gyakorolhatni vad játékait.“

„Ez csakugyan kellemetlen meglepetés“ — szólta a szép özvegy kedvetlenül — „mennyire óhajtottam volna látni az emberi lélek bátorságát, éberségét, a vadállatokkal folytatott küzdelemben! — — De mit fognak most előadni, a kíváncsi közönség kielégítésére?“

„Azt még nem tudom!“ — szólta az orvos — „egyébiránt könnyű lesz az igazgatónak bár mely darabot színre hozni, mert a mint látom, a színészek mind össze gyülekeztek páholyukban; kétségkívül tanulmányozni akarták az állatok arckifejezéseit. — Azonban visszasietek betegemhez, meglehet, hogy az előadandó

darab alatt ismét meglátogatom önöket, ha hivatásom és — barátom itt, megengedik.“

Végző szavainál gúnyos pillantást vetett Alfrédra, majd meghajtván magát, eltávozott vidám dalt dudolgatva.

„A balgócz!“ — tört ki Alfréd, miután az orvos elhagyta volt őket — „s nekem túrnóm kell szemtelenségeit! — oh! Victoria! — meddig kell még ön kedvéért e kinokat szenvednem?“

A szép özvegy egy csókkal igyekezett elhárítani az újból kitörő vihart, s azután előre sietett s a páholyból kihajolva nézte a türelem vesztette közönséget.

„Kezdjék már! — fel kell húzni a függönyt! lás-suk a medvét!“ — ordítottak minden felől, mintha csak az állatszeliiditő vadai szabadultak volna ki ketrecekéből, ezer torok kiabált, füttyült; — a karzaton tapsoltak, — itt-ott botokkal döngették a padlózatot; torkok, kezek, lábak, mind közreműködtek, hogy nagyobb legyen a pokoli zaj. — A hölgyek tenyereikkel óvták füleiket a zibongó hangoktól; — a zenekar hasztalan igyekezett elnémitani a lármát, a nyikorgó hegedűket, a sivitó klarinetteket, még a bőgőt is túl kiabálta az orkán; csak a trombiták és a nagy dob egyes hangjai hallatszottak fel néha-néha.

Midőn a zenebona már tető pontját érte el, fellebbent a függöny, fekete frakkba öltözött férfiú jeient meg, ki iszonyu zavarában huszszor is meghajtá magát a közönség előtt.

„Az állatokat akarjuk látni!“ — kiálták száz felől is. —

„Csend uraim!“ — kiáltott egy dörgő hang — „hisz ez a hollandinak udvari majma!“

„Nem úgy van!“ — ordított egy másik — „az

a fekete állat ott, a kétlábuak osztályához tartozik; Linné: „reudezönek“ nevezi.

Általános röhögés tölté be a házat.

„Nem kell a rendező! az oroszlanokat akarjuk látni!“ — kezdődött újból a láрма.

A rendező meg-meg hajtogatta magát, keze intgetéseivel csendért esdeklött.

Végre kifáradt a közönség s elhallgatott.

„Uraim! és hölgyeim!“ — kezdé a rendező —

„kénytelen vagyok kellemetlen hírt hozni önöknek. Az állatszeliiditő az oroszlanok egyike életveszélyesen sebesíté meg; — lehetetlen, hogy a mélyen tisztelt közönség kívánatának megfelelően s kötelességét teljesíthesse. Az igazgatóság azonban egy kedvelt színművel fog kedveskedni a tisztelt közönségnek. — Szives engedelmeükkel: „A gálya rabok“ című dráma fog előadni.“

„Helyes! — jól van! — bravó! — éljen!“ — hangzott fel minden oldalról. A rendező mély bókolások között távozott, a függöny legördült, a zenekar pedig egy rég elcsépeelt nyitány előadásához fogott.

Alfréd gyorsan felkelt, megragadta a szép özvegy kezét s remegő ajkakkal mondá: „Victoria! jöjjön! távozzunk innen, — az állatszeliiditő akadályozva van, úgy sem láthatja őt ma.“

A nő csodálkozva pillantott reá, s azután marasztalag szólott: „Mi baja van már ismét? Alfréd! maradjunk! hiszen más előadást fogunk látni! maradjon! . . . . . uljön le mellém.“

„Victoria! az Istenre kérem, távozzunk, menjünk, — ezt az irtózatot darabot — nem nézhetem meg!“

A szép nő kezét tette ismét a fiatal férfiú homlokára, mintha rossz szellemet akarna elűzni onnan: „Alfréd!“ — szólta nyájasan — „legyen eszélyes, legyen férfiú, ha már ily apró bajoknál is elveszti az önuralmat, miként fogja eltűnni az élet viharait?“ (Folyt. k.)

Apróságok.

Lapunk 8-ik számában „Megyei élet” című cikkben regisztráltuk, hogy a legutóbbi megyei közgyűlésen Csongrád város polgármestere kifejtette, miszerint: „az adóexcitútió, legalább Csongrádon nem látja megszüntetendőknek, sőt áldásosnak tartja az általa kormányzott városra nézve, mert — szerinte — ott a nép nagyon megszokta azt, s ha most megszüntetnék, meg azok is, kik adójuk befizetésére képesek, elhanyagolnák ezen kötelességüket” stb. így áll ott szóról szóra.

A tiszt. polgármester ur, ezen közleményünkre, a „Vásárhelyi Közlöny” 9-ik számában egy zágyva levélben nyilatkozik, hogy lapunk elferdítve adta elő az ő általa mondottakat, mert hát ő így nyilatkozott: „Miszertint Csongrád városában működött bizottság véleményes jelentése alapján (sic?) Csongrád város tanácsa az adóvégrehajtás általános megszüntetését nem kérelmezte, és pedig azon elv alapján, minthogy Csongrád város közönsége nem annyira gabona terménye után befolyt összegből mintsem gyümölcs, bor, dohány és virágzásban álló marhatenyésztésből nyert jövedelmei után szokta adóját lefizetni, a magam részéről kijelentvén még, hogy nem is tartom előnyösnek a végrehajtás általános megszüntetését, mert könnyen előállhat azon eset, hogy a különben rendes adóhizetők sem fogják adójaikat pontosan fizetni” stb.; — ezt ő írja szóról szóra.

Nagy hézagok tátonghatnak ám még abban a polgármesteri székben is, a melyben Csemegi Antal ur ilyen éles megkülönböztetési tehetséggel feszeleg!...

Felszólalását ekként jegyzi alá: „Csemegi.” Világhírű férfiak, országos kitűnőségek, kik tudják, hogy saját rovásukra, más egyénnel összetévesztetni nem fognak, azoktól megjárja az ily aláírás. No de azért mi is, mihelyt a felszólalás stílusával birokrákra keltünk, s láttuk a zágyvaság keverékét, mindjárt tudtuk, hogy a simplex „Csemegi” után világrét sem Károly éntendő, hanem csak — „Antal.” — — —

Molnár igazgatósága alatt Budán meglehetősen kassza-darabnak bizonyult: „Az üldözött cserepár.” — A darab bőséget ugyan az ördög sem üldözte, hanem hát ő azért futott, bújt, szaladt napszámba, mert különben, hogy lett volna „üldözött cserepár!”

Nem tudjuk, hogy valyon a „Szegedi Közlöny”-nek mit jövedelmez a miért a világgal elakarja hitetni, hogy mi üldözünk, eldarabolni akarjuk az ő pénzügyigazgatóságának tekintélyét és nagy hatalmu állását. Mi biz’ nem törődünk vele, ha a kegyelt szerkesztő mindennap végig nyalogatja is a fő-financ urak kegyelmes lábainak talpaeszkait.

Minket csak *lep meg* a rövid homloku lapokoskodásából, hogy ő azért tartja egy megyéni nagyobb hatáskörű intézménynek az ő pénzügyigazgatóságát, mivel az vagy három vármegye területére terjed ki, s e terület lakosságától mintegy 10 milliót kaszál be az ország pénztárába.

Hanem hát a „Szegedi Közlöny” szomorúságára, volt ám már ilyen nagyhatalmi állású legény más is. És pedig az nem volt sem több sem kevesebb mint egy öreg szegény rongyszedő zsidó. — Ugyanis, mikor kérdezték az öregöt, hogy mi hozományt ad a lányával? — azt mondá: „Adok neki két vármegyét, még pedig Gömört és Nógrádot; akkor is megmarad még nekem kettő.”

„Megbolondultál öreg?”
„Dehogyan bolondultam. Eddig én szedtem a rongyot mind a négy vármegyében, ha most már a vejemnek oda adom Gömört és Nógrádot hát csak nem marad nekem több, mint Heves és Pest vármegye.”

Levelek a világ folyásáról.

— LVIII. —
Szerkesztő barátom!

Fusio! nem! — ez annyit tesz mint beömlés, pedig a baloldal is tiltakozik azon állítás ellenében, hogy a Deákpartba olvadt — a Deákpart is tagadja, hogy a baloldalba szakadt! — tehát nem fusio: hanem confusio összekeveredés, és az igazi neve a legnagyobb újdonságnak.

Tisza kardja rövid volt, tehát közelebb ment egy lépéssel, — a deákpart pedig engedett, átengedett t. i. egy pár ministeri bársony széklet.

Nincs többé deákpart, nincs többé tiszapárt, — lett a kettőből „szabadelvű párt;” így hívják magukat egyesülésük után. — A házassági frigynek magzata az új ministerium, mely a hosszú vajadás után a sok bába daczára megalakult. — Elmondom kik azok. Ministerelnök, s egyúttal a király személye körüli minister Wenkheim Béla báró; — belügyminister Tisza Kálmán; — pénzügy. Széll Kálmán; — földművelés, ipar- és kereskedelemügyi m. Simonyi Lajos báró; — igazságügyi m. Perczel Béla; — közmunka s közlekedési m. Péchi Tamás; — vallás s oktatási ügyi m. Trefort Agost; — honvédelmi m. Szende Béla; — horvát, slavon- és dalmátországi m. Pejacsevich Péter gróf.

Az országgyűlés mártius 3-án tartott ülést, ekkor mutatta be magát az új magyar kormány; azóta az egyes ministerek hivatalaikat szervezik, az egyesült új párt pedig mint boldog hástársak, a mézesmadzagot szopogatja s bankettet rendez; — válják egészségére.

Perczel Béla ministerré kinevezetvén, megürült a képviselőház elnöki széke; most az új „szabadelvű párt” Ghyeczyt akarja arra emelni.

Mártius 4-én már tisztelegtek a Budapesten jelen lévő megyei főispánok Tisza Kálmánnal, hogy, miként

az minister-változások alkalmával szokás, beadják lemondásukat, egyúttal kijelentvén, hogy az új kormányt támogatni kézik, ha a belügyminister támogatásukat elfogadná akarja.

Hatott a confusio a lapokra is, most a „Hon” és „Ellenőr” lesznek a félhivatalosok, — az öreg „Pesti Napló” az ellenség.

Hejh! barátom uram! de sok olyan Matyót lehet most látni széles Magyarországon, mint a kiről mult levelemben említést tettem. — Gyönyörűség nézni!

P a j z a n.

Értesítés.

Mult hó 28-án a helybeli tisztviselői fiók egyetemi közgyűlésen a választások megejtetvén; elnöknek Barsy József, alelnöknek Hutiray Lajos, jegyzőnek Pólya Ferenc, pénztárnoknak Vattai Vince; választmányi tagoknak: Jalsovitzki Lajos, Cicatricio Pál, Zolnay Károly, Dr. Balassa Péter, Buday József, Dr. Pollák Sándor, Tordai József, Bartha János bíró, Csukás Benjamin, Joó Károly, Veisz Ede, és Dósa Elek, póttagoknak: Fekete Márton, Balázsovics Norbert, Kovács János, Babocsay Gyula, Vatsák János, és Fűző József urak választattak meg.

Az alakuló választmányi ülés f. hó 7-én délután 3 órakor a sóhivatal irodájában fogván megtartottai, melyre az összes választmány t. ez. tagjai tisztelettel meghívatnak.

Szentes, március hó 5-én 1875.

Barsy József, elnök.

Helyi és vegyes hírek.

— Mint értesültünk városunkban jövő april hó elején új hetilap fog megjelenni.

— A helybeli takarékpénztár e hó 2-án tartotta meg évi közgyűlését, az egyet virágzó voltát tanúsítja az, hogy az elmúlt 1874. évben 14,151 frt. 36 kr. tiszta jövedelme volt, melyből a tartalék alaphoz 2818 frt. 36 kr., a részvény alaptőkéhez 7500 frt. jótékony cselekedet 83 frt., osztalékként pedig, egy egy részvény után 2 frt. 50 kr. fordított a közgyűlés határozata folytán.

— A szentesi takarékpénztár részéről a bukovinai Csángó magyarok részéről 10 frtot, a Szentes vidéki takarékpénztár ugyan e célra 10 frtot küldött be e lap szerkesztőségéhez; a t. egyleteknek kegyes adományokért, távoli honfiaink nevében, itt a nyilvánosság terén mondunk hálás köszönetet.

A szentesi rom. kath. elemi tanodákban az első félévi vizsgálatok a következőkkel rendel fognak megtartani. Március 8-án délelőtt a IV. vegyes osztályban, délután a III. vegyes osztályban. Március 9-én délelőtt a II. fősztályban, délután az I. fősztályban. Március 10-én délelőtt a II. leányosztályban, délután az I. leányosztályban. Március 11-én délelőtt a felsőpárti vegyes osztályban. Szentes, 1875. Március 4-én. L. e. b. Mátyás s. k., iskola-igazgató.

— A szentesi helyi hitvallás elemi iskolák közvizsgáinak sorrendje, az 1875-ik iskolai év első félében: Március 14-én Csató Sándor és Kovács Lajos növendékei, 15-én délelőtt, Vattay Vince, délután Szalai József növendékei, 16-án délelőtt, Tordai József és Sajó Sándor, délután Körtvélyesi Sándor növendékei 17-én délelőtt, Papp László, délután Kabai Andris növendékei, 18-án délelőtt Sim. Ferenc, délután Kovács János növendékei, 19-én délelőtt Katona József, délután Német Lajos növendékei, 21-én délután Szabó Lajos és Falábu Sándor növendékei közvizsgái fognak megtartatni. A közvizsgákra a t. ez. szülők, gyámok, és a nevelés és tanügy iránt érdeklő viseltető közönség tisztelettel meghívatnak.

Benedek Aladár „Uj Idők” című szépirodalmi, társadalmi s divat lapjának 9-ik száma a következők gazdag s érdekes tartalommal jelent meg: „Laboulaye Edouard” (arcképe és jellemrajza); „Ideál és szerelm” (eredeti nagyobb költemény-töredék) Benedek Aladártól; „Késő korban” (eredeti elbeszélés) G. Büttner Juliától; „Nabukodonozor” (Beranger költeménye) Szabó Endre fordításában; „Szerelmes szerkesztőség” Saehar Mazoch elbeszélés; „Mikor emigrans voltam” (Amerikai naplójegyzetek) Kompolthy Tivadartól. „Egy kis szemle a férjek fölött.” (Bőjti tárcza) Almandintól; irodalmi társadalmi és művészeti hírek. A borítékon „vidéki élet”, „divat-tárcza”, „hymen”, „képtalan”, „sakk feladvány”, „vegyesek”, „a szerk. nyílt válasza” s. a. t. — E lap magamagát is eléggé ajánlja, és előfizetési ára évnegyedre e s a k 2 frt 50 kr.

— A szentesi takarékpénztár üzlet kimutatása 1875-ik év február havában. Tartozik: Mult havi pénz maradvány 20368 frt. 83 kr. Bet. tekből 3713 frt. 20 kr. Betéti kamatok tőkésítéséből 5478 frt. 22 kr. Visszl. más pénzüintézetektől 5478 frt 22 kr. Elhelyezésből 41600 frt. Betét kamat tétítésből 2 frt. 50 kr. Előlegezési kamatokból 428 frt. 63 kr. Leszámitolási 2114 frt. 42 kr. Késedelmi 6 frt. 66 kr. Előlegezési vissza fizetésekből 8634 frt. Leszámitolási 12417 frt. 87 kr. Könyvcske díjakkból 12 frt. 40 kr. Kezelési 508 frt. 68 kr. Orzási 96 kr. Részv. átiratai 48 frt. Váitó igtatási 23 frt. 84 kr. Állam illetékből 67 kr. Összesen 103267 frt. 28 kr. Követel: Előlegezésre (zálogokra) 2826 frt. Leszámitolásra (váltókra) 3894 frt. Betétek vissza fizetéseire 6830 frt. 33 kr. Betétek tőkésített kamataira 5478 frt. 22 kr. Betétek ki fizetett 31 frt. 05 kr. Visszleszámitolásra 45392 71 kr. Visszlesz. hamatba 663 frt. 50 kr. Elhelyezésre 13242 frt Tiszti és szolga fizetésre 264 frt. 99 kr. Folyó költségekre 370 frt. 98 kr. Adóba 410 forint Jótékony cselekedet 5 frt. Osztalék 1873 ik évre 2 frt. Állam illetékre 23 frt. 10 kr. Tartozási egyenleg 23833 frt. 40 kr. Összesen 103267 frt. 28 kr. Szentes, 1875. február hó 28. Hónigh János, könyvvezető.

— A Szentesi vidéki takarékpénztár üzlet forgalma 1875. február havában. Bevetel: Pénzkészlet 1875. febr-

1-én 2413 frt. 74 kr. Vissza fizetett váltók 24072 frt 44 kr. Vissza fizetett kölcsönök 2540 frt. Vissza fizetett előlegek 165 frt. Betételek 18777 frt. 50 kr. Személy számlán 12389 frt. 63 kr. Befolyt kamatok váltók után 970 frt. 33 kr. Bet. előlegek 95 frt. 95 kr. Betét örzési díjak 14 frt. 25 kr. Betét iratdíjak 37 frt. 42 kr. Részvény átiratási díjak 4 frt. Összesen 61486 frt 26 k r. Kiadás: Váltókra 34937 frt. 44 kr. Jelzálog kölcsönökre 1040 frt. Előleg zálogokra 3165 frt. Üzleti költségekre 135 frt. 53 kr. Tisztviselők fizetése 153 frt. 33 kraj. Nyomatványok és üzleti könyvekre 561 frt. 75 kraj. Állam illetékre 1 frt. 86 kr. Felszerelvényekre 17 frt. Betét visszafizetések 6836 frt. 89 kr. Személy számlára 9672 frt. 50 kr. Pénztári egyenleg 1875. Febr. 28-án 4958 frt. 96 kr. Összesen: 61480 frt. 26 kr. Összes pénztári forgalom 122,960 frt. 52 kr. Szentes, 1875. Február 28-án. Sonnenfeld Gyula könyvelő.

— Reinholz Károly síremlékére újabb ajándékoztak. Karai Sándor ivén: Fried Zsigmond 1 frt. Bányai József 1 frt. Kristó Nagy István 1 frt. Nagy Aron 1 frt. Könyg Mária 1 frt. Mikecz Ferenc 1 frt. Hankiss Károlyné 1 frt. Verner Pál 1 frt. Karai János 50 kr. Pollák Emánuel 50 kr. Bamberger Lipót 1 frt. Dósa Elek 3 frt. Balázsovics Norbert 1 frt. Frank Armin 1 frt. Szivós Béla 4 frt. Pólya Ferenc 3 frt. Szalai István (tanár) 1 frt., összesen 23 frt. Liebwort Jakab ivén: Kohn Dávid 25 kr. Sarkadi Nagy Antal 1 frt. Berényi Imre 1 frt. Sarkadi Nagy Mária 50 kr. Fried József 1 frt. Rácz János 1 frt. Beke Kálmán Csikányiné 50 kr. Balogh János 1 frt. Lieberth Mihály 40 kr., összesen 7 frt. 65 kr. Lázár Emil ivén: Lázár és Sonnenfeld 1 frt. N. N. 20 kr. Neufeld H. 50 kr. Ifju Zsoldos Ferenc 1 frt. özv. Sarkadi Nagy Janosné 20 kr. Töltényi Kálmán 40 kr. N. N. 10 kr. Hoffer Lőrincz 1 frt. Dr. Götzl 50 kr. Nyíri József 1 frt. Smazál József 50 kr. Dobosi Ferenc 1 frt. L. M. N. O. 1 frt. Wellesz Ede 60 kr. Mojszik Lajos 1 frt. Veceeri Janos 1 frt. Soós Pál 1 frt., összesen 12 frt. Sarkadi Nagy István ivén: Ifju Bartha János 1 frt. Sarkadi Nagy József 1 frt. özv. Rácz Ferencné 1 frt. F. Nagy István 60 kr. Hódi József 50 kr. Rácz Ferenc 1 frt. Sarkadi Nagy István 1 frt. Kohn Gábor 1 frt. Dögei Antal 50 kr., összesen 7 frt. 60 kr. Freund Aron ivén: Freund Aron 1 frt. Dr. Haris János 2 frt. Purjesz Náthán 1 frt. X. Y. Z. 1 frt. N. N. 50 kr. Abaffy László 40 kr. Szrenkányi Lajos 40 kr. Hadadi Janos 1 frt. Schranecz György 20 kr. Török János 1 frt. Weinmann Salamon 50 kr. özv. Komáromi Dámine 50 kr. Györi Ferenc 2 frt., összesen 11 frt. 50 kr. Ezenkívül adott Juhász Jánosné asszony 1 db. ezüst huszart, egy db. ezüst 10 pengő krost, egy db. ezüst 1/4 rítost. Topolyáról küldött Hadasy György kir. postamester 1 frtot. Újabb begyűlt 62 frt. 75 kr. — Ezen összeget, hogy átvettem, elismerem. Reinholz Károly síremlékére eddig befolyt összesen 106 forint 15 kr. Egy db. ezüst huszas, egy db. ezüst 10 pengő krajezáros, egy db. ezüst 1/4 forintos. Szentes, március 5. 1875. Zolnay Károly, igazgató.

A városi híresztelő könyvből, máro. 7.

Punyiczki Zsigmondnak honvédsori háza eladó. — Lami Istvánnak Eperjesen 15 hold földje kukorica alá kiadó. — Fodor János belső eeseri 22 hold földje és Tökén 7 hold földje, alsó réten 4 hold földje eladó. — Szilágyi Jánosnak III. t. 206. sz. h. eladó. — Özv. Varadi Balintának IV. t. 406. sz. h. haszonbérbe kiadó. — Vince Imre 613. sz. a. házában 6 szoba, 3 konyha, 2 kamra, 1 pinca van haszonbérbe kiadó. — Veres Istvánnak tul a Kurezán 2 részlet földje dianny alá kiadó. II. t. 27. sz. — Özv. Kónya Jánosné I. t. 466. számú házában 2 szoba, konyha van kiadó. — Szerényi János I. t. 446. számú házában lakás van kiadó. — Nagy Piti József III. t. 515. számú házában külön lakás van kiadó. — Laki Józsefnek a Virting István-féle, háza eladó. IV. t. 70. sz. — Kunos János-nak II. t. 726. sz. h. kiadó. — Vas Mihály szabómester házában külön lakás van kiadó. — Dóczy Gergely I. t. 337. sz. házában külön lakás van kiadó. — D. Molnár Victornek II. t. 76. sz. h. eladó. — Nemes Istvánnak I. t. 47. sz. háza eladó. — Pólya Jánosnak felső réten egy hold buzavetése van eladó. — Piti Imrénének szent-lászlói tanyaépületének fája eladó. — Puskás Varga Sándornak II. t. 319. sz. házában lakás van több évre kiadó. — Solti Györgynek II. t. 241. sz. házában kutagásnak való fa van eladó. — Székely Sámuel II. t. 31. sz. házában lakhely van kiadó. — Nagy Ferencnek II. t. 482. sz. h. eladó. — Az evang. egyházi temetőben ma délután 2 órakor fűzfavesszők és galyfák fognak elárvereztetni. — Schranecz György 16 hold ugarolt földje feles munkára kiadó. — Kúti Istvánnak nagyomási földje vetéssel együtt eladó. Demeter József örökösöknek I. tized 493. számú házuk, eperjesi II-od osztályú és alsó réti III-ad osztályú földjük eladó.

Hirdetmény.

Szentes város képviselő testületének a f. évi 63. sz. közgyűlési határozatánál fogva a heti és országos vásárról, nem különben a Tisza folyónak czölöp-pérez szedési jogok gyakorlata a f. 1875-ik év április 1-én napjától, ugyan ezen év december hó 31-ig bezárólag 1/4 évre, e f. Március hó 22-én délelőtti 10 órakor a városház tanácstermében nyilvános árverés útján a leg-többet ígérőnek haszonbérbe fognak sdadni.

Melyre az árverezni kívánók a fent jelzett időben és helyen a 1/4 évi haszonbérnek megfelelő 10%-től a lotétele mellett, ezennel meghívatnak; — hol a feltetelek alólírott tanácsnoknál bármikor megtekinthetők.

Kelt Szentesen, 1875. március 5-én.

Györi József, tanácsnok.

Miután egyrészt az általam m. é. december hóban 500 és 100 darab

BÉCS VÁROS SORSJEGYEIBŐL

(Bécs város díj-kölcse 1874-ik évről)

Álló társas csoportulatokon a nyújtott előnyök miatt oly számos volt a résztvétel, hogy legjobb akaratom mellett sem voltam képes valamennyi beérkezett jelentkezésnek eleget tenni és mivel más-évről folytonosan kérdések intézettek hozzám, vajjon lehetséges-e még egy csoportulatba lépni? Elhatároztam magam, ez által számos részről nyilatkozott ohajtásnak is eleget téve, csak a nagyobb nyeresémi reményre jogosító

100 darab Bécs város sorsjegyeiből álló társas csoportulatokat

alakítani.

A csoportulatok (társaságok) olyképp alakítottak, hogy minden csoportulat 100 részletből áll és minden részletjegy birtokosa nem egy sorsjegyre, hanem a csoportulathoz tartozó összes 100 sorsjegyre, a befizetés tartama alatt történő 8 húzáson játszik és a csoportulat felosztása után minden részletjegyért egy darabot a csoportulatban foglalt 100 sorsjegy közül kap. Jelentkezések e csoportulatokra f. é. január 15-től a következő feltételek alatt fogadtatnak el:

Egy részletjegy ára 125 o. é. frt.

melyre a jelentkezésnél 5 frt. fizetendő, a hátra lévő 120 összeg pedig, 1875. évi márcziustól kezdve 24 egymásután következő havi részletben 5 frtjával törlesztendő; **együttal azon előnyös intézkedés történt, hogy minden résztvevő a jelentkezés beérkezése után a részletjeggyel együtt 24 darab bérmentes, magyar posta-utalványt kap, melyek már egészen kiállítvák és csupán a postahivatalnál 5 frt lefizetése mellett egy-egy részletjegyért átadatnak, miáltal a résztvevő minden kiadástól és gondtól megkíméltetik.** Minden 5 frt beküldésénél nyerendő postai-vevény (kecepisse) nyugtául szolgál.

A fő-nyeremény a 4 évi húzások mindegyikénél 200 000 forint, vannak továbbá 50 000, 10 000, 5 à 1000 forintos stb. melléknyeremények.

Minden nyeremény, mely a befizetés tartama alatt történendő 8 húzáson a csoportulatban foglalt sorsjegyre esik, a 100 részletjegy birtokosai közt az újonnan megszerzendő sorsjegy árának levonása után osztatik szét.

A befizetés tartama alatt történendő 8 húzás következő:

1. 1875. április 1-jén,	3. 1875. október 1-jén,	5. 1876. április 1-jén,	7. 1876. október 1-jén,
2. „ július 1-jén	4. 1876. január 2-án	6. „ július 1-jén,	8. 1877. január 2-án.

Itt nincs szó oly egyes sorsjegy megszerzéséről, melynél a vevő a nagy nyeresémi reményért valamit fizet, hanem egy, a szószoros értelmében, legnagyobb biztosságot nyújtó értékpapírról, miután e sorsjegyek játéktérve nemcsak hogy minden veszteséget lehetlenül tesz, hanem az által, hogy a legkisebb nyeresémi már most 130 frtot tesz, és 200 frtig megy. a tőkét is kellően kamatozza. A mo. dottal. bebizonyítására csak megjegyzem, hogy a 100 frtos 1864-iki sorsjegyek ugyanazon játéktérvel már a 140 frtnyi árt, a szintén 100 frtos hitel sorsjegyek már a 165 frtnyi árt fölmúlták.

Minden t. cz. résztvevő, ki több részletjegyet szándékozik venni, sziveskedjék kijelenteni, vajjon a részletjegyeket egy és ugyanazon csoportulatból kívánja-e?

Miután a képzett csoportulatok száma korlátolt és lehetséges, hogy a jelentkezési határidő nem sokára bezárva leend, felkértem a t. cz. résztvevők a jelentkezések minél előbbi beküldésért.

Jelentkezések kizárólag alólírotthoz Bécsbe intézendők.

Ferdinand F. Leitner cs. kir. udv. váltó-üzér,

Wien, Börseplatz 3. und Esslinggasse 1.

Valódi china-ezüst árúk

VÉGELADÁSA:

még pedig a gyár beszüntetése folytán a **gyári áron a'ul.**

(Bécs, I. Barátoktere 3. szam.)

1 Theaszűrő csupán csak 40kr.	1 Belül aranyozott bunót
1 Ezüst táleza poharak alá 60 „	szelence 2frt.80kr.
1 Só- és paprikatartó 50 „	1 Kávó- vagy theakanna
1 Cukorfőző 90 „	6 személyre 4 „ 80 „
1 Belül aranyozott tojástartó 95 „	1 Belül aranyozott cukor
1 Cukorszórási 1frt.50 „	szelence 7 „ 50 „
1 Vajtartó eszeje 1 „ 80 „	1 Ecet és olajtartó 4 „ 50 „
1/2 tucsat kávéskanál 1 „ 80 „	1/2 tucsat evőeszköz tartó 2 „ 25 „
1 Mustártartó kanállal 1 „	1/2 „ kés 3 „
1 Tejmerő kanál 1 „ 40 „	1/2 „ vella 2 „ 70 „
1 pár gyertyatartó 3 „	1/2 „ kanál 2 „ 70 „
1 Diszes tok: 6 kés, 6	1/2 „ kávéskanál 1 „ 50 „
vella, 6 kanál, 6 kávé	1/2 „ aranyozott 1 „ 50 „
kanállal együttesen 9 „ 75 „	1/2 „ két águ karos
Ugyanaz finomabb készü-	gyertyatartó 12 „ 50 „
lettel 14 „ 75 „	1 Kés, vella, kanál, tokban 2 „
1 Levesmerő kanál 3 „ 30 „	6 finom kávéskanál tok-
1 Nagy merő kanál 1 „ 40 „	ban 2 „
- Felhasználó tányérkák, tejfel íbrikék, borshintők, fogpiszkáló tartók, kenyérszárkák, virágedények és sok másféle czikkeek hasonló olcsó áron megszerezhetők.
- Vidékre postautánvét mellett pontosan s lelkiismeretesen szolgálunk.
- Megrendelések: **Bettelheim J. china-ezüst raktárá-**hoz Bécs, Barátoktere 3. szám intézendők.

A városi kertésznél
többféle

nyílt virágok

igen jutányos áron kap-
hatók.

BIRTOK ELADÁS.

Néhai asztalos Balogh Mi-
hályné örökösének az Uri-ut-
czában (III. tiz. 13.sz.) lévő há-
zuk, kis tőkén 75 hold földjük
eladó, értekezni lehet az örökö-
sökkel.

**A világ legjobb bőrszírja a bőr fentartására és puhítására. Csizmák, lószerszámok és hajtőszíjjak kenésére legalkal-
matosabb**

az orosz bőr-olaj

Ezen olaj mindenekelőtt aromája által tűnik ki, úgy hogy oly cipővel, melyen ez alkalmaztatott, a salonban is meg lehet jelenni. Ezen olaj által a bőr a levegő, melegség és nedvesség behatásai ellen megóvatik; időnként ezzel bekenve, a bőr bársonysimánsággal bír, vízmentes és felette ruganyossá lesz. A lábizzadság nem hat többé kártékonyan a bőrre, puha és sima marad, és sokkal tovább tart. A bőrolaj alkalmazása után a bőr mindenkor fényesíthetők s ezáltal szép, tartós fényt nyer.

1 üveg ára 60 kr., 1 frt. és 1 frt. 80 kr., valamint pléhpalacszkokban 5 és 10 fontjával.

Gronar János utódjánál Bécsben, Kohlmarkt Nr. 5, vis á vis „CAFE DAUM.”

Raktárak Magyarországon:

Pécsett Johann Ferdinánd ur. cipő raktárban és Zomborban Adler Vilmos urnál.

Cs. k. kiz. szab. általános salon

Tükör-zsírfejnemáz

urú és hűgyezipőkre, valamint lószerszámokra.

Az alólírottnak sikerült **kítunó ozipőmáz** feltalálnia, mi által a cipők fényesítése feleslegessé vált. Csupán ecettel kell a mázt a használati utasítás szerint alkalmazni, és néhány percz múlva mély feketében fénylenek a cipők, mert a máz azonnal megszárad. A bőr ez által nem szenved, sőt puha és simává válik, nem törik és vízmentessé lesz, mi hasonló találmányoknál eddig nem fordult elő.

1 üveg ára 1, 2 és 3 frt, használati utasítással, s kapható az alólírt gyáriraktárban.

Vízmentes bőrkemence csizmák és lószerszámok puhítására és ten-
tartására, mely egyszerű mint kítunó pa-
takenés és körömbetegségek gyógyítására használt szer legnagyobb használatnak örvendő.

6 doboz 1 frt. 20 kr., 12 doboz 2 frt, kapható a gyári raktárban:

Gronar János utódjánál Bécsben, Kohlmarkt Nr. 5, vis á vis „CAFE DAUM.”

Eladó
200 hold föld.

A n. m. gróf Ka-
rolyi Alajos ur mágo-
csi birtoka mellett 200
hold első osztályu
egy tagban lévő föld,
mindennemű gazdasá-
gi épületekkel ellátva,
előnyös föltételek
mellett eladó. Tuda-
kozódni lehet a rész-
letek felől levélben,
vagy személyesen alól-
írott megbízottnál H.
M.-Vásárhelyen.

Ábrai Károly.

**Egy öl fenyőhasáb
tűzifa**

házhoz szállítva alól-
írottaknál 8 forintért
kapható.

Lázár & Sonnenfeld

Dr. Handler Mór 8-12

orvos- és sebész tudor, szülész és szemész
gyógyít gyökereken fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennem

titkos betegségeket

1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.:

magömléseket,

az **ingerlékeny gyengeséget,** az **ondófolyságot,** különösen

a tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

2) **húgycsőfolyásokat** (még oly idülteteket is), a **nemzórés-
szek bujakáros fekélyeit** és **másodrendű bujakórt** minden
alakjaiban és elcsúfításaiban,

3) **húgycsőszűküléseket,**

4) **fris és tüdült nyákfolyásokat nőknél,** az ugynevezett
fehértályást, és az onnan eredő

magtalanságot,

5) **bőrkiütéseket,**

6) **húgyhólyag betegségeit,** és mindennemű vizelés
nehézségeket.

**Lakik Pesten, belváros kigyó utca 2-ik sz.
alatt, kigyó- és városház utca sarkán**
(Rottenbiller-téle házban) 1-ső emelet, bemenet a lépcsőn.

Rendel naponként: **délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órá-
tól 5-ig, este 7-től 8-ig.**

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.